

(המשך מעמוד 13)

ועדת הבחירות הסביר נציגי הדתיים בגילוי לב מפתיע: "במפלגתנו רשומים רק 21 חברים מהנדסים. הם, כמובן, חתמו, אבל זה לא... מנינו למפא" והם נתנו לנו חתימה נוספת. זה מקבל מה שקיבלנו ממפא"י — זה הגשנו."

השתררה תדהמה כללית. נציגי מפא"י לא יכלו להסתיר את מבוכתם. ההחלטה היתה קצרה: "כל החתימות על גליונות החסרים את שם סיעת המהנדס הדתי בראש — פסולות."

בדיקה השמות הנוטרים הביאה למחיקת כתיבת החתימות נוספות, של אנשים חסרי זכות בחירה. נותרו 26 חתימות כשרות. בהתאם לחוק ניתנו לדתיים יומיים נוספים להשלמת מספר החתימות הדרוש. התוצאה אחת מחברי הוועדה כלפי הנציג הדתי: "למה לך לגשת למטה מפא"י? צלצל להם וביאו לך את החתימות ישר הנה."

אולם נראה כי במפא"י הוחלט, שדי להם בזיון שהיה, ולא הוסיפו עוד מחתים מותיהם לדתיים. תוכניתם, לפצל את המחנה הלא-מפא"י, התמוטטה.

וכך, משחלפו היומיים הנוספים והנציג הדתי לא הופיע עם החתימות הנוספות, לא נותר עוד לוועדת הבחירות אלא לקבוע, כי הרשימה הרוגלת בכשרות נפסלה "בגלל הגשת החתימות שהושגו בדרכים לא-כשרות."

רפואה

שן חורקה

תלמידי השנה החמישית בפקולטה לרפואה את-שיניים שבירושלים, לומדים, בין השאר, איך לסתום חורים בשיניים. השבוע ניתן להם שיעור בסתימת הפה עצמו.

מדי שנה נדרשים תלמידי השנה החמישית לרכוש אוסף של כלים לרפואת-שיניים, לי צורך עבודתם במרפאה בשנה זו ובשנה השישית. כלים אלה, הנשארים רכושם של הסטודנט, כוללים מכשירי-עינויים שונים כמו צבתות לעקירת-שיניים, צבתות אורטודנטיות ועוד — בסך הכל כמאה פריטים.

תלמידי המתווך האחרון שילמו 800 ל"י עבור ציוד זה. השנה נדרשו הסטודנטים לשלם את הסכום המפתיע של 1200 ל"י. יתר על כן: אפילו בניהם של רופאי-שיניים לא הורשו להביא את המכשירים של אבא מהבית. האוניברסיטה דורשת כי לכולם יהיה ציוד אחיד — שיירכש באמצעותה.

לא עזרה סוציאליזם. התלמידים, ה"מקדישים את זמנם ללימוד כאב-השיניים, סובלים בעצמם מכאבי-כיס כרוניים. על כן נקטו יוזמה: הם פנו ליבואן ירושלמי, שאלו באיזה מחיר הוא מוכן לספק להם את המכשירים הדרושים. התשובה: 500 ל"י. אולם לחור זה הוכנסה סתימה. נרמו לסטודנטים כי לא כדאי להם לרכוש ציוד מן החוץ: האוניברסיטה עלולה לפסול.

כמו הפאצינטים שלהם בעתיד, לא שתקו הסטודנטים. הם פנו אל סרופסור שקי, מנהל בית-הספר, תבעו את הורדת המחיר לערכו האמיתי של הציוד, וסידור התשלום באמצעות הלהאה שתוחזר רק בתום הלימודים. תשובתו של המחנך הרפואי: "האוניברסיטה אינה מוסד לעזרה סוציאליזם. היום אתם מבקשים הלהאה, מחר תבקשו בגדים!" **המודך זועם.** בצר להם, פנו הסטודנטים לסרופסור יואל (גוליו) רקח, רקטור האוניברסיטה, נתקבלו באדיבות עלידי מד כירתו. אולם גם לשקי יש מוכירה — וזו הודיעה לסטודנטים כי שקי נעלב ביותר, וכי מוטב שישלחו לו מייד מכתב-התנצלות על עצם פנייתם לרקטור. אולם, הבטיחה, אם יפייסו את המולך הוועם, יסדר להם הלהאות כלשהן על חלק מן הסכום. הסטודנטים נכנעו לגורלם ושתקו. כי בינתיים פשטה השמועה: אם תיחדע בחוץ מילה אחת על העניין, יתרגו המולך שוב.

לשון

ראשי תיבות תשכ"ג

מאז ומתמיד הקסימו ראשי התיבות את דוברי הלשון העברית. התנ"ך (הורה, נביאים, כתובים) היה ספרם. ירושלים תובב"א (תיבנה ותיכונן במהרה בימינו, אמן) היתה תקותם ואמב"ש היתה סיסמתם. עד כדי כך משפחה מכובדת מיוצאי ספרד אף נטלה על עצמה את אמב"ש כשם משפחה. הידועה בבנות משפחת אמב"ש היא סווי, הידועה היום יותר כרעייתו היפהפיה של שר החינוך, הלא היא סווי אבן. אמב"ש האופטימי (אני מאמין באמונה שלמה בביאת המשיח) אינו שם המשפחה

זהו בן-לון

"הלבוש עושה את האדם" — אך החוט עושה את הלבוש.

"בן-לון" הוא החוט החדש שפותח במפעלים של

JOSEPH BANCROFT & SONS CO., U.S.A.

בגד "בן-לון" שאת קונה עבר בדיקה כפולה במעבדות בנקרופט שבחול. בבקורת קפדנית נבדק תחילה החוט ולאחר מכן הבגד הנעשה ממנו.

בקלות תבחיני במעלות ה"בן-לון":

- מצטיין ברכות עדינה — אך לא על חשבון חוזקו
- קל לכביסה — אך שומר על צורתו ונראה חדש תמיד
- גמיש ומתאים עצמו לחמוקי הגוף — אך אינו מתמתח
- קל — אך מתאים לכל עונות השנה
- הדור ואלגנטי — אך אינו דורש גיהוץ.

להשיג בחנויות האפנה המעולות

הבנליון בע"מ

המפעל היחיד בישראל בעל הזכות לייצור חוטי "בן-לון" לפי פטנט בנקרופט בארה"ב

האיכות תלויה בחוט

BAN-LON

